

Я підтоптався...

Платон Воронько

* * *

Я підтоптався.
Ноги-дерев'янці,
Не розігнути їх і не зігнуть.
А встану вранці, стисну речі в ранці
І — з молодими в пошукову путь.
Аби не будь обузою в дорозі —
Останні сили вичерпну з душі,
Ітиму у строю, а не в обозі,
Топтатиму будяччя палаші.
Я зупинюсь лиш там, де смерть застане.
А ви ідіть,
Торуйте власний слід —
До людяних висот,
Бо ви — титани!
Молю я долю:
Хай наносить рани
Вам шлях незвіданий, а не крицевий шріт.